

V Českých Budějovicích 4. 4. 2023

Milí přátelé,

nacházíme se v krásném období bohatém na slavnosti a lidové tradice. Kdo by neznal Velikonoce?

Na začátku Svatého týdne jsme si opět připomněli, že Ježíš se rozhodl přijít do Jeruzaléma tak, jak přicházeli izraelští králové. Ten, který odmítal královské pocty a oslavování své osoby, věděl, že už nadešel čas jeho vyvrcholení poslání mezi lidmi. Ježíš vyslal dva učedníky pro oslátko, a na něm vjel do Jeruzaléma. Lidé znali proroctví popisující příjezd Mesiáše do jeho království na oslátku, a proto jej začali hlasitě provolávat králem. Představovali si, jak z Jeruzaléma vyženou římské vojáky a Izrael se opět stane svobodným a mocným národem. Vzdávali mu úctu svými plášti, které pokládali na zem místo koberce, a olivovými či palmovými větvemi. Učedníkům mohlo připadat, že prožívají nejslavnější den svého života. Vždyť to určitě znáte, sláva a uznání jednoho člena z rodiny se přeci dotýká celé rodiny a štěstí jednoho se stává štěstím všech. Vzpomenete si na nějaký příklad z Vaší rodiny? Učedníci však netušili, že jejich radost již brzy zastíní události vedoucí ke smrti jejich milovaného Pána. Ježíš sice apoštolům pravidelně připomínal, že musí zemřít, oni to ale nedokázali pochopit, přijmout a divili se tomu.

Dobře známe rčení „nést svůj kříž“, „dělat nad něčím kříž“, anebo s tebou je samý kříž. Ať už to znamená, že snášíme kříž, jako Ježíš nesl svůj kříž, nebo snad pokládáme něco za ztracené anebo že máme s někým trápení, připomíná to kříž, na kterém umírali ti nejhorší zločinci. A mezi zločince byl připočítán i Ježíš, jak se píše např. v Markově evangeliu „Tak se naplnilo Písmo: ‚Byl započten mezi zločince.‘ Jako křesťané ale neuctíváme kříž pouze jako nástroj smrti, ale nástroj vykoupení. Proto jím zdobíme své domovy, nosíme křížky na krku, Ježíšovu spásu nám také připomínají kříže v obcích a v přírodě. V kříži je zároveň obsažené Ježíšovo zmrtvýchvstání. Když my se dnes podíváme na kříž, vidíme už to, co tenkrát učedníci při Ježíšově ukřižování neviděli, a sice zmrtvýchvstání, Ježíšovo vítězství nad smrtí. Už od prvotního hříchu je vytvořena propast mezi člověkem a Bohem, jak potvrzuje ve svém listě

Římanům sv. Pavel "Skrze jednoho člověka přišel na svět hřích a skrze hřích smrt, a tak smrt přešla na všechny lidi, protože všichni zhřešili..." (Řím 5,12) Ale Bůh již od počátku chystal záchranu – vykoupení pro lidstvo, neboť pro ně chtěl blažený život v lásce s Trojjediným Bohem, který však lidi hříchem ztratili. A také o letošních Velikonocích a v celé velikonoční době budeme moci oslavovat zmrtvýchvstalého Ježíše Krista jako našeho Zachránce – Vykupitele.

A jak dlouhá je vlastně velikonoční doba? Velikonoční padesátidenní, Pentakosté, trvá od neděle Zmrtvýchvstání Páně do neděle Seslání Ducha Svatého. Slavnost Seslání Ducha Svatého však připadá každý rok na jinou neděli, protože Velikonoce jsou pohyblivým svátkem. Věděli byste proč a podle čeho se datum Velikonoc stanovilo? Všechna evangelia se shodují, že Ježíš měl poslední večeři se svými učedníky, než zemřel v pátek těsně kolem svátku Pesachu, v den jarního úplňku. Protože nejdůležitější velikonoční událostí je Ježíšovo zmrtvýchvstání, ke kterému podle biblických svědectví došlo v neděli, odvozuje se začátek Velikonoc od ní. Pravidla pro určení data Velikonoc stanovil roku 325 První nicejský koncil. První neděle velikonoční se tedy slaví po prvním jarním úplňku po rovnodennosti. Pokud první jarní úplněk připadne na neděli, slaví se Velikonoce až další neděli. Neděle velikonoční tedy podle těchto pravidel může připadnout na den v rozmezí od 22. března do 25. dubna.

Dařilo se Vám ve Vašem životě prožívat Velikonoce v pokoji a v radosti a s vědomím, že Ježíš je také Váš Zachránce? Co Vám k tomu pomohlo, nebo naopak Vás něco brzdilo? Nějaká prožitá událost, zranění, utrpení, osamělost, zrada nebo únava každodenních dní či starosti o obstarání rodiny atd.? Nebo je snad něco, co Vám stále brání, abyste uvěřili v Ježíše Krista jako Zachránce a přijali Ho jako svého Pána a Spasitele? Nebojte se to Ježíši říct a prostě Ho, aby se Vám dal poznat tak, jak potřebujete. Možná Vás trápí, že někteří Vaši blízcí neznají Ježíšovu lásku a nevěří v Něj, ale i to neváhejte Mu svěřit. Naštěstí velikonoční doba je dlouhá, a tak velikonoční čtení jsou plná radosti, naděje a odhodlání i víry apoštolů či prvních křesťanů.

S pozdravem a v myšlenkách i v modlitbě za Vás

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory

&

Otec Tomas van Zavrel